

FORNITZO

PERIÒDIC QUINZENAL

Portantveu de l'Ateneu Cultural

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
FORA (6 exemplars trimestre) 1'10 PTES.
NÚMERO SOLT 0'15 PTES.

Redacció i Administració
G. Hernández, 15, pral.

DELS ARTICLES SIGNATS EN SÓN
RESPONSABLES LLURS AUTORS.
NO ES RETORNEN ELS ORIGINALS.

Guerra a la Guerra

En els moments tan delicats que estem travessant, seria una covardia si nosaltres no aixequéssim la nostra més viva protesta contra aquesta nova matança que amb tanta sang freda s'està organitzant. Milers i milers d'homes cauran segats per la metralla i pares i mares acomiadaran llurs fills, els quals no podran mai més estènyer contra els seus braços. Obusos. Tancs. Metralla. Gasos. Matar. Morir. Enfonsament de la humanitat.

Però què podem dir nosaltres de la guerra? Deixem que parlin els que han viscut la del 1914-18. Ells parlaran amb més eloqüència i veracitat que nosaltres.

Per això copiem aquests dos paràgrafs agafats a l'atzar, del llibre de Remarque «Res de nou a l'oest»:

«...Porten Haie Westhus amb tota l'esquena oberta. A cada respiració se li veu, per la ferida, el pulmó com batega. Encara li puc encaixar la mà.

—S'ha acabat, Pau...—gemega i es mossega el braç de dolor.

Veiem viure gent als quals un obús se'ls ha emportat el cap; véiem córrer soldats els quals un obús els ha segat els peus; segueixen corrent a tomballons, destronçant-se els munyons sangonosos, fins a l'embut més proper; un soldat de primera classe va dos quilòmetres lluny a rossegons, fent força només amb les mans perquè té els genolls desfets; un altre se'n va a l'ambulància i per sobre de les mans, que duu apretades al ventre, li pengen els budells; veiem gent sense boca, sense mandíbula inferior, sense cara; trobem algú que s'ha apretat dues hores seguides l'artèria del braç amb les dents per no dessagnar-se. El sol surt, la nit arriba, les granades xiulen, la vida s'acaba...»

«...Hom no pot arribar a capir que al damunt de cossos tan destruïts hi hagi encara rostres humans en

els quals la vida segueixi el seu curs cotidià. I això només és un dels molts centres sanitaris, és un sol hospital. N'hi ha mils i mils a Alemanya; mils i mils a França; mils i mils a Rússia. Que n'és d'inútil tot allò que en el món s'ha escrit, fet i pensat, quan una cosa així encara esdevé possible! Tot deu ésser, forçosament mentida i insignificança quan la cultura de milers d'anys no ha pogut impedir que es vessessin aquests torrents de sang i que existissin a centenars de mils aquestes presons del sofriment. Només l'hospital mostra bé el que és la guerra.

Soc jove. Tinc vint anys, però de la vida no en conec sinó la desesperació, la mort, l'angoixa, i l'enllaç entre una existència de la més estúpida superficialitat i un abisme de dolors. Veig que els pobles són atïats els uns contra els altres, i es maten sense dir res, sense saber res, follament, dòcilment, innocentment. Veig que els cervells més il·lustres inventen armes i frases perquè tot això es faci, encara, d'una manera més refinada, i duri més. I com jo ho veuen tots els homes de la meua edat, ací i a l'altra banda, pertot el món; amb mi hi està vivint tota la meua generació. Què faran els nostres pares si un dia ens redrecem i ens presentem davant d'ells, a demanar-los comptes? Què esperen de nosaltres, quan vindrà el temps en què la guerra haurà acabat? Durant anys sencers la nostra ocupació era matar i ha estat el nostre primer ofici en l'existència. La nostra ciència de la vida es redueix a la mort. Què pot passar, doncs després d'això? I què en pot sortir de nosaltres?...

Creiem que aquestes paraules són prou justes i prou suficients per a demostrar la terrible crueltat que inclou la guerra. Lluitem, tots, amics, contra ella.

Teories i Realitzacions

II

NIETZSCHE

I

¿Es Nietzsche, com algú ha sostingut, precursor del nacional-socialisme alemany?

O, n'està tan lluny, com d'altres han afirmat, que fins n'és l'antítesi?

Provem de formar la nostra opinió, atenent-nos directament a l'obra del filòsof alemany i la dels seus suposats deixebles. I, per poder establir una comparació concienzosa i poder-ne deduir un resultat versemblable, cal que les estudiem separadament primer, i ens fixarem després, en els nexes que les uneixen o en les diferències que les separen

Sintetitzar el pensament de Nietzsche és un atreviment que quasi no gosem permetre'ns.

Voler tancar en el marc reduït d'uns articles la idea vastíssima, profunda i elevada, ubèrrima, d'un geni, no serà pas una pretensió excessiva? Comencem, però. Ens ho havem proposat i procurarem que en nostra interpretació sigui ben fidel a la idea del gran pensador.

Creiem, imprescindible establir una divisió en l'obra de Nietzsche. Per una part, hi veiem la immensa grandesa d'un geni. Aquesta genialitat, culmina en el poema «Així parlà Zaratrusta». D'altra banda, Nietzsche concreta una teoria d'organització político-social.

Ara bé, cloure en un sol cercle i en un mateix espai la superhumana majestat del projecte dels iranís i la fòbia anti-semita; la llibèrrima indisciplina intel·lectual a que ens mena la filosofia de Nietzsche i el seu concepte cruel i despietat tirànic de l'organització social; el seu escepticisme alliberador i la disciplina fèrria de l'ordre de castes és una cosa que no ens atrevim a fer. No podem fer-ho perquè som admiradors de Nietzsche; i uns conceptes ens semblen tan inferiors aspectes dels altres, encara que segueixen la mateixa directriu, que la nostra admiració pel filòsof alemany no ens permet confondre'ls. Potser és perquè admirem Nietzsche amb el nostre temperament, un xic entusiasta del que és irreal, que ens reprèn de posar en contacte la genialitat creadora d'un poeta, tot elevació amb la basta fredor d'un programa polític.

Avui, doncs ens limitarem a observar Nietzsche en el seu aspecte de filòsof i de poeta, en el més elevat sentit d'aquestes paraules.

Nietzsche no és un analista, sinó un creador. En la seva literatura, no hi sobren paraules. Cada frase es recolza en un pensament. No hi busqueu dissertacions eloqüents ni exposicions florides i

plaents a l'oïda. Es concisa, breu, terminant, abrupte. Es antiromàntica en el contingut i en la forma.

Nietzsche eleva la seva moral al damunt de les ruïnes de totes les morals existents. Proclama la responsabilitat del jo i la voluntat com a única palanca d'elevació. No pot apoiar-se en cap religió ni en cap fórmula espiritual altra que la seva voluntat. Destrona tots els reis i abat tots els déus. Passa més enllà de tot concepte de bé i de mal. Cal començar fent-nos dolents, diu. I, sol, orgullós de la seva soletat, sense cap guia, sense cap amic que l'ajudi, sense cap creença que l'empari, comença la seva ascensió. És un etern viatger. Cal visitar totes les ciutats del pensament, però cal que no ens quedem en cap, perquè cap no és l'última. Cada vegada que conquistem una veritat, hem d'anar a la recerca d'una altra, però no ens hem de pensar mai haver trobat la veritat definitiva, car algún dia ens veuríem decepcionats. Hem d'impedir la cristallització d'un concepte dintre nosaltres; avançar és rectificar-se. L'home d'esprit gran no pot cabre en els límits d'una fórmula o d'una teoria.

D'una manera absoluta, no ha d'acceptar mai cap creença ni ha de sotmetre's a cap dogma. Ha de conservar sempre la llibertat de rectificar-se.

I aquest geni que ha trobat una veritat que consisteix en no tenir-ne cap, etern escèptic, seguint el camí del seu escepticisme es troba sense adonar-se'n, en un altre camí, completament oposat: es converteix en un idealista. Que li ha succeït. És senzill: s'ha enamorat.

L'objecte d'aquest amor està a l'altura del geni que el concebeix: és un somni. És un fantasma, del qual Nietzsche no ens descriu la condició ni el contingut. Només ens en diu el nom i potser ell mateix no en sap altra cosa: és el superhome. Què li importa, però, a un poeta, el fet de conèixer o no l'objecte del seu amor? Els grans enamorats són els que no han vist plasmat el seu amor, i aquesta desconexió de la realitat ha estat precisament l'estímul més poderós de llur passió.

«Els homes no són iguals; així em parla la meua justícia». Els forts, els valors positius, són, doncs, els que han d'iniciar l'ascensió vers «quelcom» superior. Han de millorar-se i han de separar-se dels incapaços de superar-se, dels impotents de voluntat, fins a deixar-los per complert, fins a formar una classe i inclús una espècie a part, superada. La finalitat del matrimoni ha d'ésser aquesta: un fill millor.

Nietzsche no odia. Reserva sempre el seu odi per quan trobi un enemic que en sigui digne. Tot el que es baix, deforme, negatiu, mancat de bellesa, impotent, «cristià», no és digne d'ésser odiat. Es limita a menysprear-ho. No és intolerant ni tracta d'imposar la seva doctrina. Diu que cada u ha d'obrir el seu camí, car el camí no existeix, i Zaratrusta, el Profeta que ell ha elegit, diu que no hem de creure'l, ni ell mateix, perquè pot haver-se equivocat.

I aquest Profeta, superant totes les veritats que li han estat assenyelades, descarregant-se de tots els prejudicis, i de totes les creences inculcades, negant-se tot, mofant-se de tot, valent com un tità, des de damunt dels cadàvers de tots els conceptes que ell ha mort, creient-ho tot els seus peus, no es sent cansat i la seva febre l'impel·leix amunt, vers noves veritats, vers la pàtria del seu fill el superhome. Solament s'atura de tant en tant per esclafir una riellada sonora i atronadora, signe de vitalitat, d'exuberància, de creació.

Algunes vegades Nietzsche se'n arriba a fer intel·ligible. Sovint parabòlic les metàfores tenen la grandesa i la profunditat de les dels poetes bíblics, amb un valor humà superior a elles. Nietzsche no és impulsat per un sentiment o per un temor exterior no es recolza en una fe aliena a ell mateix, no obra coaccionat pel judici que algú hagi de fer de la seva actitud o del seu procedir. Sap que no ha de presentar comptes a ningú. Però considera les seves obres com a potències independents, les analitza i s'hi critica. Es rectifica. És perquè ell, que està amb guerra amb tot, vol estar amb ell mateix. S'ha concedit la màxima responsabilitat i s'en mostra digne. És, realment, un tità.

Començarem aquestes ralles parlant d'establir una comparació. No ens sembla arribat encara el moment. Nietzsche diu que no hi hagut mai cap superhome, car fins el més gran dels homes ha estat encara massa humà. No comparem doncs per encara. Deixem Nietzsche en el sentit de la genialitat que no admet contacte amb la fredor de la terra. L'exposició de l'altre aspecte de Nietzsche, les seves teories en un pla inferior - ara opinem - serà la continuació d'aquest breu i insignificant estudi.

J. PUIG TOLÓSÀ

AQUEST NÚMERO HA
PASSAT PER LA CEN-
SURA GOVERNATIVA

Teatre Amateur

per H. ROURA TUNEU

El comentari aparagut a HORITZO del dia 7 de Setembre proppassat parlant sobre l'element femení en el teatre amateur m'impel·leix a dir quatre mots sobre el mateix tema. I una de les causes primordials que fan que jo parli en aquest aspecte és (ultra el meu criteri favorable a què el teatre és un dels mitjans més eficaços per a l'educació de l'individu, tant per la part dels espectadors com per la dels actors i d'una manera especial en la d'aquests darrers) és el formar part de l'agrupació d'Art Dramàtic «Renaixement» del Centre Unió Republicana.

Com a integrant de l'esmentada agrupació des de fa ja uns quants anys, m'he donat perfecte compte que l'element femení no ingresa de plè a fer teatre, precisament per uns prejudicis estúpits, per una banda, i per l'altra, perquè el seu esperit no ha estat el suficientment educat per sentir els neguits de perfecció. He experimentat i feta la comparació que totes les noies que han actuat en els nostres rengles, les primeres passes han estat d'incertitud, però, al contrari dels ho-

mes, pot dir-se que instantàniament s'han sentit esperonades per l'afany de superació i han fet que, dintre el que pot donar de si la seva formació cultural, han sobrepassat en llur actuació en l'assimilació de llurs respectius personatges als homes, això vol dir que precisament és l'element femení el qui sense donar-se'n compte, sigui per llur naturalesa sensible en grau superlatiu, o per les causes que no és del cas analitzar en aquests moments, duu a dintre seu reclòs en pany i forrellat el veritable art del teatre.

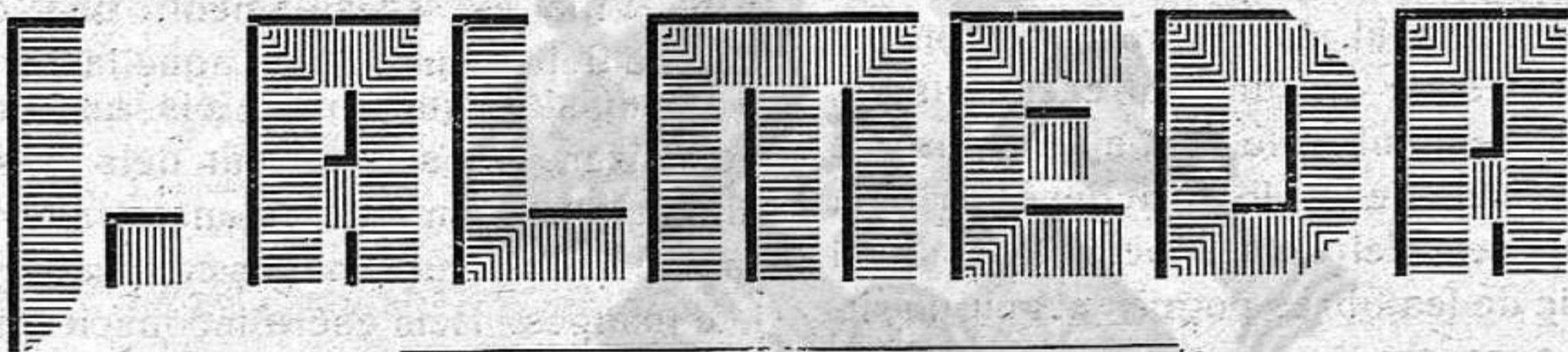
Jo voldria solament una cosa. I és que en les escoles nacionals i privades fos obligatòria la representació, per part de les alumnes, d'algunes obres teatrals durant l'any. Estic segur que si això es portés a la pràctica convenientment controlat, l'element femení seria precisament el portantveu més eficaç de la nostra escena al mateix temps que llur valuosa cooperació seria el vehicle més poderós en els pobles per a la divulgació de la cultura, disortadament en els nostres temps gairebé en l'oblit més absolut.

fantasiosa o fantasista o fantàstica, com vulgueu, ha de procurar que la seva obra tingui ben pocs punts de contacte amb la realitat. Si es tracta de superar aquesta, ningú li farà retret d'haver volat ben alt. Ara bé. Dintre la novel·la fantàstica hi ha un gènere híbrid, una mena de subdivisió, que en mig d'una trama real, hi posa el polsim líric d'una aventura irreal. Em penso que Pierre Benoit, en escriure la seva Atlàntida, es proposava, més o menys, una cosa així. Si ho encerto, puc dir que la realització no ha pas respost a l'intent inicial. La basse d'aquesta fallada rau en què Pierre Benoit no és poeta i la seva novel·la es ressent de la manca d'una alenada lírica que us faci assaborir la poesia del desert, el misteri del Hoggar, d'Antinea. Antinea! Quina creació més poc reexida. Antinea, que quan ha de rebre un home es passa l'estona davant del mirall com qualsevol senyora de ciutat. La mestressa de l'Hoggar, que es creu descendent de Neptú, fa el plora-miques, suplica, fa rebecs com qualsevol dona de qualsevol carrer. Naturalment, no tot són falles i la novel·la és interessant.

Però, recordeu el film? J. W. Pasbt, més poeta que Pierre Benoit, sabé donar-li aquella vaga tonalitat de somni tan escaient a una obra d'aquesta mena. La fotografia i la concepció del film eren tan perfectes que, cas ben rar, la novel·la us fa anyorar la seva realització cinematogràfica. I Antinea! Brigitte Helm fa aquest personatge d'una manera impressionant. Majestàtica, dóna la sensació d'un personatge de llegenda que arrosega el róssec d'una mala fi de segles, tal com escau al to de l'obra. Arreu del film plana la torbadora alè de l'aire del desert. Paisatges de somni, deliri...

Es ben plaent rescencionar—no sé si sóc el primer—la victòria d'aquest art novíssim que és el cinema, damunt la literatura. Enguany, en ocasió de l'estrena d'algún film d'obres del gran novel·lista anglès Dickens, em sembla que no podré manifestar el mateix. Però si tan sols hi ha entre novel·la i film un nivell honest, l'esdeveniment serà ben important per als qui estimem, tant com la novel·la, el cinema.

VINS DE POSTRES

“Suau” i “Sec”

De venda a Barcelona: CASA VICENÇ FERRER I CIA.
i SOLER I MORA - Jaume I, núm. 1

COMENTARI

Relacions: Novel·la i film

per Ricard MESTRES

El cinema, amb la seva superabundant producció, necessita una quantitat grandiosa d'arguments. De més, l'èxit i el prestigi d'una obra literària, tempta també el director de cinema. Fixeu-vos en les pel·lícules que hem vist sobre un tema novel·lístic famós. Molts literats han passat per la prova de veure llurs obres adaptades al cinema—més o menys fidelment. La majoria, goso afirmar, n'han sortit mutilades perquè el cineasta no ha estat prou hàbil per a donar al film l'em-

premta característica de la novel·la, o millorar la que tingués. Cal tenir en compte, però, que la pel·lícula no pot ésser fidel a la novel·la degut a la psicologia del públic cinematogràfic, que exigeix el «happy-end» i un disbarat de llocs comuns. Però una novel·la, no ha sortit mai afavorida en la seva adaptació cinematogràfica? Jo crec que sí. Heus ací dos casos en els quals, al meu entendre, s'acompleix aquest fet: l'Home i el monstre de Mamoulian (El cas misteriós del Dtor. Jekyll i Mr. Hyde, novel·la de Stevenson) i l'Atlàntida, film de Pasbt sobre una novel·la de Benoit. Sobre el primer cas esmentat, tothom qui hagi vist el film i llegit la novel·la no pot dubtar: la preferència envers el primer és gairebé obligada. Dexeu-me, ara que hem lleu, estendre una mica sobre el darrer cas.

Jo entenc que l'autor d'una novel·la

Impresos de totes menes. Acurada confecció. Preus econòmics.

Estanislau Figueras, 40 - Cassà

ESPORTS EL TEATRE EL CINEMA

Futbol

U. S. Vidreres 0 - U. S. Cassà 3

El Cassà arrengrera els següents jugadors: Torrent, Escalona, Negre, Pasqual, Caselles, Boada, Juncà, Mateu, Olivé, Fitó, Anglada.

Surt el Vidreres hi ha una escapada de l'ala dreta que tallen els defenses cassanencs. Contraataca el Cassà produint uns moments de perill a la porteria dels propietaris del terreny, no marcant-se un gol a causa de la falta de compenetració entre els nostres devaners. Als 18 minuts de joc Caselles serveix la pilota a Juncà, que s'interna, dribla o tres contraris i marca el primer gol de la tarda d'un magnífic xut creuat. Ataca el Vidreres i ha uns moments de perill davant la porta de Torrent, però els devaners vidrencs no poden rematar llur tasca a causa del mal estat del terreny i de la gran actuació de les línies mitjana i defensiva de la U. S. Cassà, especialment Pasqual que té l'ala esquerra contraria ben anul·lada.

Avença el Cassà i ha una passada de Casellas a Mateu, que dona la pilota ràpida a Olivé, driblant un contrari i passant a Fitó que, des de vint-i-cinc metres, llença un xut feble que, trobant el porter desprevingut, es transforma en el segon gol de la tarda, i acabant així el primer temps.

Amb domini cassanenc comença el segon temps, tirant-se tres recones seguits contra el Vidreres, que reacciona i posa en perill la nostra porta, especialment el seu interior esquerre que és el conegut jugador Babot llançant tres o quatre xuts que són molt ben aturats per Torrent.

Al llençar Torrent la pilota, la recull Anglada que centra a Mateu; passant aquest a Juncà i al voler interceptar el defensa contrari la pilota va a córner tirant-lo Juncà i rematant magníficament Olivé, qui d'un bon cop de cap marca el tercer gol cassanenc. Es llença el Vidreres a l'atac per obtenir el gol de l'honor però les línies mitjana i defensiva del Cassà anul·len tot el seu joc. I d'aquesta manera finalitza el temps reglamentari, que proporciona al Cassà una magnífica i esclatant victòria que confiem no serà pas la darrera si els jugadors actuen disciplinats i amb l'entusiasme que cal.

X-27

Ciclisme

Els joves ciclistes cassanencs Laureà Amatller i Joaquim Mestres tingueren una magnífica actuació el passat diumenge en la cursa a Riudellots classificant-se en quart i cinquè lloc respectivament. Cal dir que a Joaquim Mestres li

Morena Clara, de Quintero i Guillen, per la Companyia del Romea.

Entretenir el públic durant un pròleg i tres actes cam té aquesta Morena Clara, tenint en compte que l'argument de l'obra és molt feble demostra, si més no, un gran enginy dels seus autors. I al públic la majoria del qual, va al teatre per a passar bé i honestament l'estona, aquesta mena d'obres li venen com l'anell al dit. Surten uns personatges i acte seguit ja sabeu com a d'acabar la cosa. Si l'obra és mal feta, i'hi avorreixes sobiranament perquè la trama és primíssima i el desenllaç previst

Però els Srs. Quintero i Guillen, que demostren saben on tenen la mà dreta, amb una destresa i agilitat ben envejables, farceixen l'obra amb una infinitat d'acudits i situacions d'èxit immancable. No hi falten tampoc, aquelles miques de gotes de sentimentalisme que, digui's el que es vulgui, encara és de bona mena.

El llenguatge teatral d'aquests autors és fresc, castiç, imatjat i llur tendència a l'acudit acusa un gran domini de l'humor fàcil.

Ja reconeixem que no és pas amb obres així que hem de salvar el teatre. Però, què voleu? Per ventura no són preferibles a aquelles que han provocat la crisi del teatre? Obres d'aquest to no poden fer mai mal. Al contrari. Si hom es preocupés de fer un teatre entretingut, plaent, és indubtable que, a l'ensems que un augment de públic, s'aconseguiria un entrenament del mateix perquè el nivell artístic de les obres pogués seguir un ritme progressiu.

La companyia B. del teatre Romea interpretà Morena Clara molt bé. Tots representen molt dignament el seu paper i hi posen bona voluntat: Fuensant a Lorente, tendra i arranxada en el seu paper de gitana està encertadíssima, així com Lluís Porredon, encara que aquest potser gesticulava una mica massa. El Sr. Elías en el seu rol de fiscal, a estones bé, si bé en alguna escena era exagerat. En general—però—l'obra surt bé i llisca d'una manera tota llatina i ben a grat de l'espectador.

RIMES

saltà la cadena de la màquina prop de l'arribada ço que impedí que es classifiqués més d'acord amb la brillant cursa que havia efectuat sempre en pla de vencedor, animant-la constantment.

Remarquem també el bon estil i elegant pedaleig del corredor Amatller que feu una cursa molt regular.

Felicitem a aquests joves sportmen i desitgem que llurs actuacions posin ben alt el nom esportiu de Cassà.

Viva Villa! de Jack Conway per R. M. M.

En la sessió inaugural del Saló Catalunya s'ha projectat el film de Jack Conway, Viva Villa!

Un ben sincer advertiment preliminar fa simpàtica la pel·lícula. No es tracta d'una rigurosa biografia del cèlebre cabdill mexicà, sinó d'un aplegament d'episodis de la seva vida: dinàmica, cinematogràfica, gairebé podríem dir. Amb aquesta advertència, que ningú cerqui tres peus al gat i no rondini a base de preteses infidelitats històriques.

El film comença amb una escena impressionant de la mort del pare de Pancho Villa i acaba amb la mort d'aquest. Pare i fill per la causa d'un Mèxic just. Tribut a la pàtria dels qui l'estimen. Brau exemple de patriotes que moren amb el rictus del sofriment però amb la profunda alegria de servir al país!

Jack Conway ha fet el seu film amb una habilitat extraordinària. Si hagués tirat pel cantó de les batalles exclusivament, la seva obra hauria resultat de l'espectacularitat buida d'un Cecil B. de Mille, per exemple. Però no s'ha deixat reduir per cap aspecte parcial i ens presenta Pancho Villa patriota, guerrer, don Juan, tendre; breu; totes les facetes que ofereix una humanitat complexa. I ens hem de felicitar que hagi estat així perquè Viva Villa és, senzillament, una obra mestra del cinema. Amb aquella tècnica acabadíssima que només els americans poseeixen, passen davant dels nostres ulls batalles, amors, venjances, amb una rapidesa de somni, amb un captivador fluir d'imatges. Hem escrit inconscientment aquest mot. Ens hi ha impel·lit—segurament—el record de les magnífiques fotografies—mai, però fotografies de «postal»—que es succeixen en el llarg del film. Composicions grandioses que donen la mesura exacta de l'alta dignitat artística que ha presidit la realització del film.

Ha dit un crític cinematogràfic que seria ideal comentar les pel·lícules en un llenguatge que reexís a reflexar la tonalitat del film. Ell confessa que es difícilíssim. Nosaltres—tot i reconeixent l'encert d'aquest parer—no ens hi veiem en cor en el cas de Viva Villa, perquè hauríem d'emprar, al costat de la pomposa grandesa dels clàssics, l'estil impressionant dels tràgics, el to idíl·lic dels romàntics i la fina plagassitat dels humoristes. Amb aquests mots, ens sembla donar una idea—encara que remota—del que ve a ésser el film.

Seria injust terminar aquest comentari sense esmentar a Wallace Beery, el formidable protagonista d'aquesta pel·lícula. Potser ningú més que ell podria interpretar-la. I aquesta exclusiva que li atorguem, creiem que és braument més lloadora que tota una sèrie d'adjectius falaguers.

NOTICIARI

La Fira

El dilluns dia 23 de Setembre tingué lloc la Fira de Santa Tecla. Al matí hi hagué al firal una regular animació i el mercat fou molt concorregut. Heus ací els festeigs celebrats:

Al matí.—Sardanes a la Plaça Clavé i Passeig Vilaret.

Tarda.—Sardanes al davant del Centre d'Acció Social i balls a l'esmentat centre i al Republicà i Federal.

Nit.—Sardanes al Passeig Vilaret, concert al C. Republicà i sardanes al C. d'Acció Social i seguidament ball de nit a totes les societats.

Distinció.

El joveníssim estudiant Enric Ruiz Alcalà ha estat l'únic estudiant que a l'Institut de Girona ha aconseguit el premi d'Ingrès. Coralmment el felicitem, igualment que als seus professors.

Fira-Mercat

El passat dimecres es celebrà la primera fira-mercat, establerta per la «Comissió Foment del Mercat» recentment constituïda. Hi hagué concurs de bestiar porquí i d'aviram, repartint-se premis entre els exemplars més remarcables. Els treballs de l'esmentada comissió comencen a donar els seus fruits i hom confia que properament, noves activitats vindran a fer més important el nostre mercat setmanal. Ni cal dir com ho celebrariem.

La Dtra.

R. Capillas de Vicenç

Metgessa-Dentista

Ofereix el seu consultori,
establert al carrer
Manuel Bellés n.º 17,
d'aquesta Vila, on passarà
consulta tots els
diumenges des de
demà, dia 6.

Cinema Modern

Diumenge 6 Octubre 1935. - Tarda i nit.

Una altra important
estrena!

El més nou en
cinematografia.

Notes Municipals

Sessió del dia 28 Setembre.

S'aproven l'acta anterior i la nota de jornals de la brigada municipal.

Es llegeix seguidament l'informe de l'arquitecte municipal sobre la demanda del Sr. Josep Artigas, en el qual s'indica la no conveniència d'expropiar el tros de paret que l'esmentat Sr. indica, ja que mentre no sigui tot el carrer, l'alineació parcial no resol res. Diu també que se li pot concedir permís per les reformes que sol·licita fer. S'acorda comunicar al Sr. Artigas aquestes decisions.

Finalment, s'acorda pagar als empleats municipals els sous corresponents al tercer trimestre d'enguany.

Hom diu que...

... La Fira d'enguany ha resultat una mica més lluïda que l'any anterior. Molt poqueta cosa, pel que el «Foment del Mercat cassanenc» i tots els cassanencs, sense excepció, desitgem que sigui la nostra Fira.

... L'any vinent, tothom, entitats i particulars, procurarà que es celebri una fira d'acord amb aquests bons desitjos.

... La iniciativa llançada en el número passat pel nostre bon amic i notable sportman Sr. Filibert Torrent, ha estat molt comentada i favorablement acollida per tots els sportius de la nostra vila. A veure, doncs, si amb bona voluntat per part de tots, tindrem aviat un excel·lent

camp d'esports i com a conseqüència una excel·lent organització esportiva.

... Recordem: que quan es celebren importants partits de futbol a casa nostra, en diades com la de la Fira, la concurrència de forasters era grandiosa.

... tornant-hi, amb el dia de la fira. Mentre en una societat de la plaça Clavé es donava un concert, a l'altre cantó de la Plaça s'hi tocaven sardanes. Tothom es ben lliure d'obrar com li plagui, però hom considera que resultaria beneficiós per uns i altres que un acord previ evités, favorablement i sense perjudici per ningú, aquests enutjosos desconcerts.

Ens ha estat facilitada la següent nota:

«Un grup de socis del «Foment Sardanista» d'aquesta vila, observa la manca d'organització de l'entitat de la qual són socis entusiastes; i prega als dirigents elevats al càrrec que ostenten per autodetermini, que es decideixin a donar compte dels seus actes als demés socis, i procurin donar a aquesta entitat uns Estatuts i una orientació que caldria que senyalesin els socis en reunió general. Convé també que l'elecció dels elements directius del Foment sigui feta per tots els socis».

... Cassà és l'única població d'aquesta «provincia» que compta amb quatre cinemes sonors. Tingui's en compte que aquesta afirmació es feta des de la secció que porta el nom de: «Hom diu que...».

... Tots els empresaris cinematogràfics cassanencs faran mans i mànegues per donar en el seu «saló» el millor programa, cada diumenge.

... El públic hi sortirà guanyant.

... caldria que totes les empreses d'espectacles no col·loquessin massa cadires pels passadissos en dies d'agombolament de públic. No recollim aquesta opinió—ni cap altre—amb l'intent de molestar ni perjudicar ningú. Generalitzem, amb la certesa de què la pràctica de tota mena de mesures preventives, sempre resulta, en definitiva, beneficiosa per tothom.

... Ha arribat el temps de fer les típiques torrades de castanyes, pels carrers.

... Aquest costum tradicional, té alguns enemics...

... Alguns veïns de les cases que exploten aquest negoci es queixen de la fumerola, que ho invadeix tot.

... A l'avinguda del 14 d'Abril, hi ha unes plaques que hi foren col·locades per indicar el nom susdit, amb el qual fou batejada la nostra «Rambla».

... Aquestes plaques, foren bàrbarament apedregades, i ara el que indiquen no és pas el nom de l'avinguda.

... Els herois anònims que van mutilar-les, prou devien saber el què feien!

Notes de l'Ateneu

Convocatòria

Es convida els socis a la reunió general ordinària que tindrà lloc el proper dia 8, a les 9 de la vetlla en el nostre estatge social.

ORDRE DEL DIA:

- Lectura de l'acta anterior.
- Aprovació del Balanç corresponent al passat trimestre.
- Qüestions diverses

II Concurs-Exposició de fotografies organitzat per l'Ateneu Cultural.

BASES

- 1.ª Podran prendre part en aquest Concurs tots els aficionats a la fotografia, d'aquesta vila de Cassà de la Selva.
- 2.ª Cada concursant podrà remetre com a màxim 20 fotografies i com a mínim 3, en negre o sèpia, indistintament, el tamany mínim de les quals haurà d'ésser 9x12.
Totes les proves deuran ésser presentades amb un marge i adherides sobre cartulina de qualsevol color, a elecció del concursant.
Totes les fotografies presentades per aquest Concurs han d'ésser inèdites.
- 3.ª S'admetran fotografies fora de concurs.
- 4.ª El Comitè d'admissió es cuidarà d'excloure d'aquest Concurs totes les fotografies que no s'adiguin a aquestes Bases.
- 5.ª De l'adjudicació dels premis cuidarà un Jurat nomenat per l'Ateneu Cultural, concedint-se un primer premi a cada un dels següents temes:
 - 1er. Vistes de Cassà dintre el seu terme municipal.
 - 2on. Paisatges.
 - 3er. Figures.
 - 4t. Marines.
 - 5è. Assumptes generals.
 A la millor de les fotografies premiades, li serà atorgat el Premi d'Honor.
- 6.ª Queda oberta la inscripció i admissió de fotografies destinades a aquest Concurs, des del dia d'avui fins el 15 del proper mes de Desembre, improrrogablement, tenint lloc l'exposició de les proves rebudes, a l'estatge social de l'Ateneu Cultural, des del 25 de Desembre fins el 1.er de Gener de 1936.

NOTA. La Comissió Organitzadora resoldrà, com estimi convenient, de manera imparcial, totes les dificultats que puguin presentar-se, no previstes en aquestes Bases, o que es refereixin a la interpretació de les mateixes.

LA COMISSIÓ ORGANITZADORA.

Saló Catalunya

CINEMA
PREFERIT
PELS
CINEASTES
DE BON
GUST

Balanç de la Gran Guerra

1914 - 1918

(Extret del «Journal des mutilés et combattans», signat Georges Pineau.)

A TOT EL MÓN

10	milions de morts				
19	»	de ferits			
10	»	de mutilats			
7	»	de presoners			
9	»	d'orfes			
5	»	de vídues			
10	»	de refugiats			
74	»	de mobilitzats			

LES PERDUES DELS ALIATS

	Mobilitzats	Morts
França	8.501.045	1.391.000
Anglaterra	9.270.000	869.000
<small>(Compresos els Dominions)</small>		
Estats Units	4.272.000	70.000
Itàlia	5.704.000	750.000
Bèlgica	390.000	41.300
Rússia	15.070.000	1.700.000
Sèrbia	707.300	380.000
Romania	1.000.000	250.000
Portugal	200.000	8.370

LES PERDUES DELS ALEMANYS I ELS SEUS ALIATS

	Mobilitzats	Morts
Alemanya	13.250.000	1.950.000
Austria-Hongria	9.000.000	1.542.000
Turquia	1.860.000	350.000
Bulgària	1.000.000	100.000

La guerra ha costat deu trillons de francs als bel·ligerants, dels quals 1.126.594.000.000 corresponent a França.

Amb els diners que la guerra de 1914 a 1918 ha costat s'hauria pogut proveir d'un xalet amoblat amb, jardí i dependències d'un valor de 100.000 francs a totes les famílies dels països següents: Estats Units, Canadà, Anglaterra, França, Bèlgica, Alemanya i Rússia, i s'hauria pogut construir a totes les ciutats de més de 200.000 habitants d'aquests països: un hospital de 125 milions de francs de cost, una Biblioteca de 125 milions de francs de cost, i una Universitat de 250 milions de francs de cost.

Kursaal Cinema

El local de
les grans
superpro-
duccions!

Feu-vos socis de
l'Ateneu Cultural

Subscribiu-vos a "HORITZO"

Joan Domingo Alemany

ADVOCAT

Ofereix el seu despatx

Argenteria, 19, pral.

Telèfon, 477

GIRONA

PINTURA DECORACIÓ

Francesc Ragolta

Pintor decorador artístic.

Empaperador.

VENDA DE PAPERS PINTATS

Ramon Ferràndiz, 116

CASSÀ DE LA SELVA

Farmàcia J. Botet

Cassà de la Selva

DESPATX ACURAT DE RECEPTES

Cobla :: Orquestra
Orquestrina

La Principal

Per a contractes:

Francesc Gruart - TELÈFON, 19

Ja sou socis de l'Ateneu?

FARMACIA I LABORATORI

Joan Gener i Roca

CASSA DE LA SELVA

Manuel Becerra

SASTRE

Cassà de la Selva

COBLA :: ORQUESTRA
ORQUESTRINA

LA SELVATANA

CASSA DE LA SELVA (Girona)

Telèfon, 22

Per a contractes: PERE ARPA

PESCA SALADA :: FRUITES
LLEGUMS CUITS

CASA TRESINA

Fermí Galán, 6

Cassà de la Selva

Agència d'Autòmibus i Transports

La Cassanense

Administració: Castelar, 61 - Garatges: Progrés, 3 i 31

Cassà de la Selva (Girona)

PERE CUFÍ

Fàbrica de Gasoses i Sifons. - «Fruxampany»
Representant de la cervesa «Damm»

CASSÀ DE LA SELVA

Fonda El Comerç (Antiga casa Barretina)

VDA. JOAN ABELLÍ

Preus reduïts — Servei acuradíssim — Garatge
Plaça Clavé, 30 - G. Hernández, 10 - Cassà de la Selva

Gran assortit en CALÇAT DE TEMPORADA
no dubteu un moment,

En XEC Espardenyer

us en servirà d'econòmic i superior.

Emili Castelar, 41

Cassà de la Selva

Narcís Martí

TOCINERIA :—: QUEVIURES

CASSÀ DE LA SELVA

Reparació d'Automòbils. - Venda i reparació de
bateries. - Cotxes a pupilatge. - Lubrificants,
olis, grasses, etc. - Cotxes de lloguer.

Garatge Modern

ENRIC GRUART

Joaquim Costa, 37 i Concepció Arenal, 5
TELÈFON, 32 R.

Fonda "El Recreo"

GARATGE

BANY

Plaça J. A. Clavé. - Telèfon, 15 — Cassà de la Selva

Jaramago Valadia

El millor paper de fumar

ESTOIG ENGOMAT : 10 Cts.

JARAMAGO «ORO» : 20 Cts.

Demaneu-lo a tots els estancs.

DIPOSIT DE VENDA: Sant Pau, 22 - BARCELONA

PIPES, BOQUILLES, PETAQUES,
MONEDERS, JOCS DE CARTES, DOMINÓS,
ESCACS, PARCHESSIS, etc.

Venda a l'engròs i a la menuda.

Jubert & Presas

BANQUERS

Telèfon, 8

Cassà de la Selva

NARCIS DURAN

Aiguardents i Licors - Elaboració acuradíssima

Pont, 7 i 9 - Cassà de la Selva

Servei amb camions propis per tota la província.

Servei amb camió de Cassà a Barcelona
amb parades a Caldes de Malavella i a
tots els pobles del litoral.

Emili Cabarrocas

Preus econòmics. Servei ràpid.

Carrer Mesures

Cassà de la Selva